

(המשך מעמוד 23)

רוצה) בהפסקת המלחמה ובהחזקת השטח חיים בעת ובעונה אחת.

כלי שמך גמישות. שני הוגייהדי עות הגיעו למסקנה זו בדרך הגיונית פשוטה. גולדה מאיר דורשת שתמורת נסיגה מקו ברילב תסכים מצריים להפיסקתאש "נצחית", תוך קביעת חיץ בין שני הצבאות — מבלי שישאל תצהיר אף מילולית על כך שהסדר החלקי הוא שלב בדרך להסדר כולל.

המסקנה: אם תפרוץ עתה מלחמה מחור דשת, יפול חלק ניכר של האחריות על ממשלת גולדה מאיר. שניהם דורשים ש"ישראל תציג תנאים סבירים יותר להסדר.

בעוד שרובינשטיין מסתפק בקביעה כי לדעת רבים אין קו ברילב חשוב במיוחד, חר, מעו החייל המקצועי להרחיק לכת. קובע פלד: המצב האיסטראטגי של ישראל לא יורע כלל אם יעברו כוחות מצריים את התעלה. להיפך: כוח מצרי של פניו מידבר ומאחוריו התעלה יהיה נתון במצב מסוכן. לכן מציע האלוף להציג רק תנאי ישראלי אחד לנסיגה מקו ברילב: שכוחות סובייטיים לא יעברו את התעלה יחד עם הכוחות המצריים.

אולם גם בכך מאותדים שני הכותבים: שאין כל סיכוי שממשלת ישראל תגבש עמדה חדשה כלשהי. הסיבה היא פנימית. פלד: "היחסים (בתוך הממשלה עצמה) יכולים להישאר סולידיים רק כל זמן ש"אין אף שמך של גמישות בעמדת הממשלה".

הפגנות

"זהב שחור —

צמרת שחורה!"

ההפגנה שנערכה ביום הראשון השבוע בשדרות קרן קיימת בתל-אביב, מול בית-גוריו של שר המשפטים יעקב שמשון שפירא, שימשה מקור התרגשות לישישות הרחוב, וסקרנות לפעוטים שבשדרה. שכן מספר המפגינים לא עלה אמנם על הצי הריסר, אולם קולותיהם וסיגנונם חוצב הלהבות, השלימו במסדר דציבלים של רעש את הפחת המיספרי.

השר מבקש הפגנות. ההפגנה התיקיימה לאחר שהמטרה הסירה את התנגדותה לכן, בעקבות בקשתו של השר עצמו להרשות לצעירים להפגין מול ביתו. כאשר נודע לראשונה על כוונת הצעירים להפגין, הומין צבי דינשטיין, סגן שר האוצר, את ציינם, יאיר פרידמן, לשיחה אליו.

מספר פרידמן: "השיחה נסבה על ענייני נפט. דינשטיין ניסה לברר בשם מי אנתנו פועלים, וביקש לשמוע את דעתנו לגבי דעות שונות."

למרות השיחה, החליטו יאיר וחבריו לקיים את ההפגנה. הם קישטו את השדרה בדגלי הלאום ובסימאות שלא הותרו ספק לגבי סיבת הפגנתם: "הדור הצעיר נגד שחיתות", "זהב שחור — צמרת שחור רה", "הצדק ושפירא לא הולך יחד", "ההפקר משתולל לנגד עינינו", "שפירע — התפטר מייד".

שדושת המוסקפריים. מי הם המפיגינים? לפני חודשיים, פורסמה בהעולט הזה 1779 כתבה על קבוצת צעירים הקוראת לעצמה בני-אור, אשר יצאה במודעות-ענק להגנת המיסוד. שניים מהפעילים בבני-אור — היו שניים מהמפגינים השבוע: יאיר פרידמן ואלי ווהל.

יאיר פרידמן (27), גריפקאי, המתפרנס ממכירת מעטפות לימים מיוחדים, הוחדש ומונמו בקשירת קשר לביצוע זיופי שטרות בקנה מידה גדול. אלי ווהל (24) סוכן ביטוח שנמצא אשם בעיסוק ברפואה ללא קבלת רשיון על-ידי ריפוי בהיפנוזה.

מפגין שלישי, השבוע, היה מייק גולד-שטיין — בעל דיסקוטק ודמות דיוגנופית ידועה, המצעירים הבולטים ברשימה המרכזית. הוא ופרידמן היו מעמודי התווך של הדור הצעיר בע"מ. נראה שעד היום לא ניתקו את קשריהם עם מפלגה זו. השניים נפגשים באופן קבוע עם חברי הכנסת מאיר אביזוהר.

ואכן, נימת התקפה אישית לא חסרה בעת ההפגנה, כשאלו ווהל צעק בהיסטריה לתוך המיקרופון: "בגלל זקן זה שיש לו השיגעון להיות נשיא המדינה, אנחנו מפיסדים מיליונים."

ד"ר פרידמן

בחיפה הארומה, עליו בימים אלה. היא לא הספיקה לעקל עדיין את פרשת יצחק קרפ, הפרקליט המאוהב (העולם הזה 1759) — כשהתפוצצה פרישת הפסיכולוג החיפאי נתן רוניק, שר הואשם בניצול מעמדו לשם ביצוע מעשה מגונה בלקוחות והוצאת כספים בטענות שווא (העולם הזה 1786). עוד לא רגעה פרשה זו — והתפוצצה הפרשה האחרונה, ד"ר אריק פרידמן (40) הוא רופא ילדים חביב, שימש שנים רבות כרופא משרת חיפה, בדרגת מפקח. עוד לפני שדבר מעצרו פורסם בעיתונות, נפוצו שמורעות שלווחות-רסן ברחוב הילל, מקום מגורי, "בית בושת, אונס פציניסטי", לה שו שכנים מרוחקים.

השמועות נמוגו כשפורסם דבר המעצר, או נודע כי הוא הואשם על-ידי הפרקליטות בשידול לזנות ובמעשה מירמה מתוכנן.

מאותו רגע לא פסקו הטלפונים לצלצל בביתו של ד"ר פרידמן. רובם היו מגברי רים שביקשו כי הרוקטור יסדר להם

כשעברנו במסדרון, חפס אותי הרופא בכל מיני מקומות אינטימיים בגופי."

החתיכה במרפאתו. הצילצולים העליזים גרמו לאשתו של פרידמן התמוטטות עצבים. למרבית הצער, לא יכלו לנתק את הטלפון, וכללי עבודתו של פרידמן, כי רופא ילדים וכללי של קופת-חולים מכבי, חייבה אותו להישאר מחובר. אך היו גם צילצולים אחרים. מכרים רבים של ד"ר פרידמן, שהוא דמות מוכרת בחיפה עקב עבודתו כרופא במיטרה, בתנובה, ובקופת-חולים מכבי, ביקשו לשמוע את גירסתו, לעודדו לשיע הכחשתו.

דפעה החלה בשקט, בצורת מרדעה צנועה בלוח הכפול, במדור הצעות עבודה: "רופא מעוניין בבחורה נחמדה למרפאתו ת.ד. 700 — חיפה". מספר ד"ר פרידמן, גינגי, בעל קומה ממוצעת וקרחת חלקית: "מסרתי את המודעה היות והייתי זקוק לעוורת למר-פאה, ולא משום סיבה אחרת. העובדת הנוכחית עסוקה עם התינוק שלנו, שנולד לפני כארבעה חודשים. והייתי זקוק לחדשה.

"קיבלתי עשרות מכתבי תשובה. לא לכולם עניתי. לחלק מהפונות השבתי בכתיבה, כאשר הן לא ציינו מספרי טלפון. לי-אחרות טלפנתי."

אחת הפונות היתה לואיז מיימון (32) עקרת-בית מקריית-אתא, אם לשלושה. מספרת לואיז הבלונדית, המחיכת ללא הרף בעליונות:

עניתי למודעה, והרופא קבע לי פגישה ליום שישי, 22.10.71. הגעתי אצלו בשעה שבע בערב. בהתחלה אמרתי לו שקשה לי לבוא ביום שישי, או הוא אמר לי לבוא במונית, והוא יחזיר לי דמי הנסיעה.

כשהגעתי, הוא הומין אותי לשבת, וכי-בד אותי בכוס יין. הוא התחיל לשאל על מצב משפחתי, ואם בעלי מסכים ש-אני אעבוד אצל רופא שבאים אליו גברי-ים. אמרתי לו שאני מעוניינת בעבודה טובה. הוא אמר לי כי הוא אלמן.

אחרי זה, הוא אמר לי שהוא רוצה לי-גלות לי בשביל מה הוא מחפש בהורה לעבודה. נוסף לעבודה הרגילה של קבלת הקהל ולענות בטלפונים, הסביר לי, הרי שאם אמצא הן בעיניו, אני ארווית יותר כסף. הוא גם אמר שהמטרה שלו היא, שבזמן שהוא ישכב אתי, יהיו עוד רופאים שיסתכלו עלינו, ובמיוחד רופא אחד, ש-הוא לא גבר, ונתנה מזה. פחדתי שאולי יגעו בי לרעה, וענית

רופא הילדים: ד"ר אריק פרידמן